

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka, a Mgr. Ing. Radovana Havelce, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Děčíně**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 22 C 76/2013, ve věci žaloby o zaplacení 4.074 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **SEVEROSTAV, spol. s.r.o.**, IČ: 48292290, se sídlem Slovanská 40, Děčín, zastoupené Mgr. Zbyňkem Pánkem, advokátem se sídlem Prokopa Holého 15, Děčín, a žalované **R. F.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 22 C 76/2013, o zaplacení poplatků za zřízení internetu v celkové výši 1.281 Kč s příslušenstvím, **je s o u d .**
- II. Usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 12. 9. 2013, čj. 22 C 76/2013-16, **se v tomto rozsahu z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 18. 11. 2016 se Český telekomunikační úřad (dále též „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl kompetenční spor vzniklý mezi ním a Okresním soudem v Děčíně ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 22 C 76/2013 a týkající se zaplacení částky 4.074 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobou doručenou dne 6. 6. 2013 Okresnímu soudu v Děčíně se žalobkyně domáhala, aby okresní soud uložil žalované zaplatit jí částku 4.074 Kč s příslušenstvím a náhradu nákladů řízení. Uvedený dluh měl vzniknout tím, že žalovaná žalobkyni neuhradila za poskytnutou službu internetové sítě, kterou na základě smlouvy ze dne 14. 1. 2011 dodávala žalobkyně žalované. Žalobkyně vystavila žalované sedm faktur, jimiž jí vyúčtovala za poskytnutí

internetu částku 399 Kč měsíčně (2.793 Kč za šest měsíců) a za zřízení připojení k internetu částku 183 Kč měsíčně (1.281 Kč za šest měsíců), tj. 4.074 Kč celkem. Protože jí žalovaná požadovanou částku nezaplatila, podala žalobkyně žalobu u okresního soudu.

Okresní soud usnesením ze dne 12. 9. 2013, čj. 22 C 76/2013-16, řízení o žalobě zastavil s tím, že věc po právní moci tohoto usnesení postoupí Českému telekomunikačnímu úřadu; rovněž rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a o vrácení soudního poplatku 1.000 Kč žalobkyni. V odůvodnění uvedl, že účastníci uzavřeli smlouvu o poskytování služeb v oblasti přenosu dat, podle níž se žalobkyně zavázala poskytovat žalované přístup do sítě Internet a žalovaná se zavázala za to žalobkyni platit pravidelný měsíční poplatek. Mezi účastníky tak vznikl právní vztah ze smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, která je v § 2 písm. n) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, vymezena jako služba obvykle poskytovaná za úplatu, spočívající zcela nebo převážně v přenosu signálu po sítích elektronických komunikací. Je proto dána pravomoc Českého telekomunikačního úřadu k rozhodování sporu mezi žalobkyní, jako osobou vykonávající komunikační činnost, a žalovanou jako uživatelem.

Poté, co okresní soud věc postoupil Českému telekomunikačnímu úřadu, tento správní orgán podal dne 18. 11. 2016 zvláštnímu senátu návrh na řešení kompetenčního sporu. Uvedl, že odmítá svou kompetenci k rozhodnutí sporu o částku ve výši 1.281 Kč s příslušenstvím, která byla vyúčtována jako cena za „zřízení služby“. Pravomoc Českého telekomunikačního úřadu je dána v případech sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících. Zřízení služby však nelze považovat za poskytování služeb elektronických komunikací. Český telekomunikační úřad tedy není příslušným orgánem k rozhodnutí daného sporu týkajícího se povinnosti k zaplacení částky 1.281 Kč za zřízení služby.

Ze soudního spisu, konkrétně z faktur - daňových dokladů č. 2011080808 ze dne 1. 8. 2011, č. 2011090801 ze dne 1. 9. 2011, č. 2011100797 ze dne 1. 10. 2011, č. 20111110789 ze dne 1. 11. 2011, č. 2011120784 ze dne 1. 12. 2011, č. 2012010782 ze dne 5. 1. 2012 a č. 2012020771 ze dne 6. 2. 2012, a ze smlouvy o poskytování služby č. 2011/Sol/9011361 ze dne 14. 1. 2011 vyplývá, že žalobkyně se zavázala poskytovat žalované službu připojení k internetu bez omezení stažených dat. Žalovaná měla za tuto službu žalobkyni platit 399 Kč vč. DPH měsíčně. Z faktur rovněž vyplývá, že žalobkyně požadovala za zřízení internetu zaplacení poplatku, jehož splátky činily 183 Kč měsíčně. Podle daňových dokladů požaduje žalobkyně po žalované uhrazení služby poskytování internetu ve výši 399 Kč za srpen, září, říjen, listopad, prosinec 2011 a za leden a únor 2012 a za zřízení této služby 183 Kč taktéž za každý z uvedených měsíců.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Okresní soud v Děčíně v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž navrhovatel popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena; zvláštní senát proto shledal, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zákonem č. 131/2002 Sb.

Navrhovatel je zřízen podle § 3 zákona o elektronických komunikacích jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb. Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona zakládá pravomoc Českého telekomunikačního úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; pravidla pro rozhodování účastnických sporů obsahuje zákon v § 129 odst. 1: *„Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.“*

Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. např. usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12) je třeba současného naplnění dvou podmínek k tomu, aby byla dle § 129 odst. 1 věta první zákona o elektronických komunikacích založena pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor. Musí se jednat o spor „mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé“ (osobní podmínka) a současně „o spor týkající se povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě“ (věcná podmínka).

Zvláštní senát nejprve zkoumal, zda je splněna věcná podmínka. Ta vychází z druhé věty § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích: „pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě“. Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů. Podle § 2 písm. n) cit. zákona je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášených sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

V nyní rozhodované věci žádá žalobkyně jednak uhrazení částky 2.793 Kč za poskytování internetu, což je komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích, a dále požaduje částku 1.281 Kč za zřízení této služby. V části sporu týkající se zřízení připojení se jedná o splnění povinnosti z odpovídající smlouvy, tj. o běžný soukromoprávní vztah, nikoli povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích (např. úhrada za poskytnuté služby elektronických komunikací).

Obdobnými otázkami se zvláštní senát již zabýval. V usnesení ze dne 15. 3. 2004, čj. Konf 124/2003-5, vyslovil, že *„je-li předmětem sporu úhrada ceny, na niž vznikl žalobci podle žalobního tvrzení nárok v důsledku dodání a montáže telekomunikačního zařízení, nejde o poskytování telekomunikační služby ve smyslu § 2 odst. 7 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah ze smlouvy. Rozhodování o těchto věcech zákon o telekomunikacích nesvěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu; z kompetence soudů se tak tyto věci nevymykají (§ 7 odst. 1 o. s. ř.)“*.

Shora uvedené závěry lze použít i v nyní rozhodované věci. Z uvedeného vyplývá, že v rozsahu sporu týkajícího se zřízení internetu (1.281 Kč) není naplněna věcná podmínka § 129 zákona o elektronických komunikacích; rozhodování v této věci zákon Českému telekomunikačnímu úřadu nesvěřuje, ale je tu založena obecná pravomoc soudu rozhodnout o věci (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). K obdobnému závěru dospěl zvláštní senát již v usnesení ze dne 3. 7. 2003, čj. Konf 19/2003-19, publikovaném pod č. 47/2004 Sb. NSS.

Zvláštní senát z uvedených důvodů uzavřel, že k rozhodnutí o věci v rozsahu zaplacení částky ve výši 1.280 Kč je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.). Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto částečně zrušil usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 12. 9. 2013, čj. 22 C 76/2013-16, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté. Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Okresní soud v Děčíně pokračovat v řízení o podané žalobě v rozsahu částky 1.281 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. května 2017

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu